

فصلنامه راهبرد سیاسی
سال ششم، شماره ۲، پیاپی ۲۱، تابستان ۱۴۰۱
صفحات: ۹۹-۱۱۲؛ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۰/۱۲/۱۷
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۳۰؛ نوع مقاله: پژوهشی

ارزیابی شاخص‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران

احمد کلهری* / علی محسنی** / محمد حسن الهی منش***

چکیده

متد و الگوی حکمرانی خوب از مباحث تازه و کلیدی است که بیش از دو دهه اخیر به ادبیات توسعه وارد شد و به سرعت توجه همگان را به خود معطوف کرد. حکمرانی خوب برای دوری جستن از نتایج و عواقب حکمرانی بد بوده است، زیرا فقدان یک حکومت مردم سالار و عدم ساختارهای دموکراتیک موجب بروز مشکلات و ناهنجاری هایی از قبیل: فقر، نابرابری، عدم اشتغال، فساد، عدم بهداشت و آموزش و عدم توزیع مناسب ثروت در سطح جامعه می‌گردد. حکمرانی خوب دارای شاخص‌ها و ویژگی‌هایی چون: مشارکت، حاکمیت قانون، شفافیت، پاسخگویی و مسئولیت پذیری، توجه به آرای عمومی و توافق جمعی یا اجماع، برابری، اثربخشی و کارآیی است. با توجه به آنچه گفته شد، پژوهش حاضر تلاش دارد که به ارزیابی شاخص‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران بپردازد. لذا در پاسخ به این پرسش تنظیم شده است که حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با توجه به شاخص‌های آن چگونه است؟ فرضیه‌ای که در پاسخ به این پرسش مورد سنجش قرار می‌گیرد آن است که: در جمهوری اسلامی ایران به جهت آنکه سیاستگذاری در چهار حوزه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی به وسیله دولت و به شیوه عمودی صورت می‌گیرد، نتایج این سیاست گذاری دولت ناهمسو به شاخص‌های حکمرانی خوب است. لازم به ذکر است که روش گردآوری داده‌ها و اطلاعات، مشاهده و مطالعه است که از طریق مراجعه به کتابخانه و آرشیو استناد و مدارک و همچنین جستجو در شبکه‌های مجازی و اینترنتی انجام شده است. اما ماهیت پژوهش، توصیفی و تحلیل داده‌ها و یافته‌ها می‌باشد.

کلید واژه‌ها

حکمرانی خوب، جمهوری اسلامی ایران، حاکمیت قانون، پاسخگویی، اجماع.

* دانشجوی دکتری، گروه علوم سیاسی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

** دانشیار گروه علوم سیاسی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران (نویسنده مسئول) dr.amohseni@gmail.com

*** استادیار گروه علوم سیاسی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

مقدمه

جهان امروز با چالش‌های زیادی در امور گوناگون رو برو است که این چالش‌ها از متغیرهای زیادی نشات می‌گیرد و موجب دگرگونی‌های زیادی در امور مختلف شده است. این دگرگونی‌ها باعث تغییر در نقش و وظایف دولت‌ها نیز شده است و دولت‌ها به مانند گذشته قادر به پاسخگویی تمام امور نخواهند بود. بنابراین باید راهکارهای جدیدی پیدا می‌شد تا بتوان دولتی توانمند و بُویا با بالاترین میزان از رضایت شهروندان داشت. (قشایی نژاد، ۱۳۹۵: ۱) الگوی حکمرانی خوب در کرسی‌های دانشگاه و مباحث سیاستمداران از زمانی گسترش یافت که بانک جهانی به ارائه گزارشی از فعالیت‌ها و اقدامات خود پرداخت. (قشایی نژاد، ۱۳۹۵: ۱)

چندین دهه نظریه رایج بر این اصل استوار بوده که مشکلات فقر و عدم توسعه در کشورهای در حال توسعه ریشه در زیر ساخت‌ها و عدم آموزش دارد. بنابراین باید کشورهای توسعه یافته به کشورهای در حال توسعه در جهت تأمین این گونه منابع مساعی لازم را به عمل آورند. بانک جهانی بدليل اینکه همواره تاثیرات مهمی در سطح جهان و سیاست‌های اتخاذ شده کشورها داشته است این بار نیز حکمرانی خوب را بعنوان چارچوب و معیار استانداردی برای اجرای موفق این تئوری می‌باشد. مع الوصف حکمرانی خوب واژه‌ای جدید و بدیع نیست و از چند دهه گذشته نقش بسیار مهمی در تحولات اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی بر عهده داشته است. اما کارکرد آن بسیار متحول گشته و حالت جهان شمول به خود گرفته است. از زمان‌های قدیم تا کنون کارکرد حکومت را به خوب و بد تقسیم کرده‌اند. (ملک محمدی، ۱۳۹۴: ۵۶)

در نزد مردمان یونان باستان الهه‌هایی که مظهر جنگ و ستیز و بی تظمی بودند، حکومت بد را تشکیل می‌دادند و این دسته از الهه‌ها فاقد پدر بودند و مستقیماً از ظلمت و تاریکی زاده می‌شدند. پس از آنکه زئوس (خدای خدایان) تئیس را به همسری برگزید، الهه عدالت متولد شد و به همراه خواهران خود که آنان نیز نتیجه همین وصلت بودند پایه‌های حکمرانی خوب را پی ریز کردند. گرچه داستان، افسانه‌ای بیش نیست اما ذهن را به سمتی سوق می‌دهد که می‌پذیریم حکمرانی خوب و بد واقعیتی است انکار ناپذیر و نظریه پردازان و علمای علم حقوق و اقتصاد تعاریف و مؤلفه‌هایی بر آن بر شمرده‌اند تا وجه تمایزی میان این دو نوع از حکمرانی ایجاد شود. (وحید، ۱۳۹۵: ۵)

در کشور ایتالیا آثاری از پذیرش وجود حکمرانی خوب و بد در نزد مردمان گذشتگان به جا مانده است. در اواسط قرن ۱۴ میلادی یک نقاش ایتالیایی، اثر معروف خود پیرامون وجود تفاوت‌هایی میان حکمرانی خوب و بد را در شهر سانیای به تصویر کشیده است. در قسمتی از این اثر که بیانگر حکمرانی خوب است،

عدالت و انصاف را بر سریر قدرت نشان می‌دهد که نمایانگر بخشندگی، اعتدال فرد، ایمان، امید و احسان و قدرت و صلح است. در این نقاشی، نتیجه حکمرانی خوب یک شهر زیبا با میادین و خیابان‌ها و قصر نشان می‌دهد که زنان جوان در حال رقص و شادی، کودکان در حال بازی و مردان در حال کار و تلاش هستند و شهر پر از فعالیت و کالاهای فراوانی وجود دارد و مدارس نیز به تصویر کشیده شده است. شهروندان در این اثر هنری، آشکارا از یک شرایط متوسط اقتصادی، اجتماعی و هنری برخوردارند. (قشقایی نژاد، ۱۳۹۵: ۶) در بخشی دیگر از این اثر که حکمرانی بد را به تصویر کشیده است، یک هیبت شیطانی بر سریر قدرت نشسته است که بیانگر بی رحمی، خیانت، تجاوز، حیله، خشم، منازعه دمردم و عدم اعتماد است. نتیجه این نوع حکمرانی زمین‌های بایر است که در آنها کسی کار نمی‌کند و در آن شهر قتل مردان و تجاوز به زنان رایج است. این نقاشی در شهرداری فعلی سانیای ایتالیا به عنوان اندیشه گذشتگان قبل مشاهده است که حکمرانی را عامل مهم در سعادت شهروندان می‌دانند. (قشقایی نژاد، ۱۳۹۵: ۷) در پژوهش حاضر، ضمن تبیین نظری حکمرانی خوب و اهمیت و عناصر آن شاخصه‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

(۱) رویکرد نظری به حکمرانی خوب

حکمرانی خوب را می‌توان پارادایم تغییر نقش و کارکرد دولت نامید و آن را تجویزی برای روبه رو شدن با چالش‌های پیش رو در باره نقش دولت، توانمندتر کردن دولت و مشارکت و رضایت شهروندان دانست. مفهوم حکمرانی خوب که بر گردانی از واژه Good Governance به روابط میان شهروندان و حکومت گران اشاره دارد. این اصطلاح که در ادبیات سیاسی و بین‌المللی دهه ۱۹۹۰ وارد شد، به عدم سوء استفاده از قدرت و ثروت حاکمان و فقدان فساد نیز اطلاق می‌گردد. حکمرانی خوب همچنین با احترام به اصول دموکراسی در صدد است تا راههای پاسخگویی دولتها را فراهم سازد و حق اظهار نظر و بیان عقاید شهروندان را گسترش دهد. موضوع اصلی در حکمرانی خوب چگونگی دست یافتن به حکومتی است که زمینه توسعه پایدار انسانی و مردم سalarی را فراهم آورد. (مقداری، ۱۳۹۵: ۳)

(۲) اهمیت و مزیت حکمرانی خوب

تغییرات در سیاست‌ها و راهبردهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را باید از مزیت حکمرانی خوب دانست. بدون شک در پرتو تغییراتی که به وسیله دولت اعمال می‌گردد، جوامع می‌توانند به میزان قابل توجهی از توسعه دست یابند. یکی از اصول حکمرانی خوب انصاف و عدالت است. این اصل را می‌توان

در ساختارهای حکومتی بالاخص قوه قضائیه مستقل جستجو کرد. حکمرانی خوب باعث تقویت و توامند و توامند سازی و ساختارهای حکومتی و صیانت از حقوق و آزادی‌های بنیادین شهروندان می‌گردد. اجرای حکمرانی مطلوب در ساختارهای سیاست‌فراصتی و اجتماعی یک جامعه قابلیت اجرایی را دارا می‌باشد و محدود نمودن آن به یک بخش جامعه انتظارات حکمرانی را بر آورده نخواهد کرد. یکی از ابعادی که حکمرانی خوب در آن بسیار حائز اهمیت است، ساختار اداری و بروکراسی در سطح جامعه می‌باشد. مقامات اجرایی در جهت انجام وظایف خود صاحب امتیازات ویژه‌ای می‌گردد. از آن جایی که نفس قدرت، قدرت طلبی و خود کامگی می‌باشد و ساختار اداری در هر نظامی نمایانگر اقتدارات هیات حاکمه می‌باشد، بنابر این پابندی به پارادایم حکمرانی خوب در این بخش از فعالیتهای دولت بسیار مهم و حائز اهمیت نشان می‌دهد. یکی از مشخصه‌های حکومت‌های مردم سalar، حمایت از حقوق افراد در برابر اعمال و رفتار مقامات اداری است. یکی از مهمترین ابزارهای مهار قدرت مقامات و دفاع از حقوق شهروندان در مقابل خود سری و تصمیمات اداره کنترل قضایی است. در حکمرانی خوب رابطه حکومت کنندگان و حکومت شوندگان به گونه‌ای تنظیم می‌شود که هم احترام به حقوق شهروندان رعایت می‌شود و هم شهروندان خود را برابر مشارکت و یاری دادن به دولت آماده می‌سازند. به جرات می‌توان گفت که در فرایند حکمرانی خوب در عصر کنونی، دیگر دولتها و حکومتها بدون در نظر گرفتن حقوق ملت نمی‌توانند یک سویه سیاست‌ها و برنامه‌های خود را طراحی کنند. (зорانی، ۱۳۹۳: ۵۶)

۳) تمیز حکومت از حکمرانی

حکومت نهادی است برای عملی کردن سیاست‌ها و خط مشی‌های متخذه و ایجاد هماهنگی بین بخش‌های مختلف یک جامعه. اما حکمرانی به معنای راندن، حمکروایی کردن، راهبری و روش حکومت کردن یا عملکرد دولتمردان است. (قشقایی نژاد، ۱۳۹۵: ۱۸)

۴) عناصر حکمرانی خوب

حکمرانی خوب مستلزم عناصر سه گانه حکومت، بخش خصوصی و جامعه مدنی است گستره فعالیت این سه بخش در هر دولتی با توجه به رژیم سیاسی و میزان آزادی و آزادی خواهی بافت تاریخی و فرهنگی آن متغیر است.

(الف) حکومت: در حکمرانی وب، حکومت باید تواند باشد تا بتوانند اجزای دیگر را نیز توانند و کار آمد گرداند. حکومت نقش تنظیم کننده را ایفا می‌کند نه یک مالک و کار فرما. باید با عناصر دیگر همکاری لازم را داشته باشد تا حکمرانی خوب شکل بگیرد و خود یکی از حلقه‌های این زنجیر قرار می‌گیرد. (قشقایی نژاد، ۱۳۹۵: ۲۶)

ب) بخش خصوصی: در حکمرانی خوب بخش خصوصی باستراتی که دولت فراهم می‌سازد، از طریق مرتفع کردن نارسایی‌ها، حمایت از رقابت سالم و جلوگیری از انحصار می‌تواند به تولید ثروت، اشتغال زایی، رونق اقتصادی اقدام نماید. زیرا این بخش ظرفین بالایی در جهت ایجاد استقلال و پویایی و در آمد زایی در اقتصاد را دارا می‌باشد. (قشقایی نژاد، ۱۳۹۵: ۲۷)

ج) جامعه مدنی: جامعه مدنی در چار چوب جامعه شناسی و تجدد گرایی، نوعی شیوه زندگی و نمادی از پیشرفت تمدن بشری است. جامعه مدنی در مقابل دولت به حوزه‌ای از روابط اطلاق می‌شود که خارج از دخالت قدرت سیاسی است و مجموعه‌ای از تشکلهای خصوصی نهادهای مشارکت قانونی و مؤسسات تمدنی را در بر می‌گیرد و دارای ارکان واصولی است که تنها با تحقق یافتن این شاخص‌ها واصول، جامعه مدنی به مفهوم واقعی خودش نمودار می‌شود. مهم‌ترین شاخص‌های جامعه مدنی عبارتند از: آزادی، قانونمندی، کثرت گرایی، مشخص بودن حوزه‌های عمومی و خصوصی، تساهل و مدارا. در این جوامع، نظام حاکم کثرت گراست و در آن گروه‌های ذینفوذ، گروه‌های فشار، اتحادیه‌ها، انجمن‌ها، طبقات، رسانه‌های جمعی، احزاب سیاسی، سندیکاهای و گروه‌های دیگر سیاسی برای کسب قدرت با هم رقابت می‌کنند. (ازغندی، ۱۳۸۵: ۷۰). در تعریف دیگر جامعه مدنی گروهی است واسطه بین قدرت حکومت و آزادی افراد که با تمهدات خود بین قدرت و آزادی تعادل برقرار می‌کنند. دایره فعالیت‌های جوامع مدنی به ساختار حکومت و نهادهای دموکراتیک باز می‌گردد. (قشقایی نژاد، ۱۳۹۵: ۲۸)

۵) شاخص‌های حکمرانی خوب

حکمرانی خوب، می‌کوشد تا شاخص‌هایی را برای تشخیص درجه خوبی حکمرانی یک جامعه نیز تعیین نموده و این شاخص‌ها را از طریق نشانگرها یا معیارهایی چند قابل سنجش نماید. بانک جهانی به عنوان یکی از نهادهای بین‌المللی معتبر در گزارشی که در سال ۱۹۸۹ منتشر نموده است، برای اولین بار حکمرانی خوب را به عنوان ارائه خدمات عمومی کارآمد، نظام قضایی قبل اعتماد و نظام اداری پاسخگو تعریف کرد. حکمرانی خوب بر اساس تعریف این نهاد شامل مکانیزم‌ها، فرآیندها و نهادهایی است که به واسطه آن‌ها

شهروندان، گروه‌ها و نهادهای مدنی منافع خود را دنبال، حقوق قانونی خود را اجرا می‌کنند و تعهداتشان را برآورده می‌سازند و تفاوت‌شان را تعديل می‌کنند.

لذا تفاوت اساسی‌ای که این شبه پارادایم با بقیه شبه پارادایم‌ها دارد این است که حکمرانی خوب از سطح بین‌المللی یا فراملی به مدیریت دولتی کشورها تحمیل می‌شود، در صورتی که بقیه شبه پارادایم‌ها در سطح ملی و با توجه به علاقه و سلاطیق دولتمردان و بافت فرهنگی، سیاسی جامعه خود از آن بهره می‌برند. عدهای در تعریف و شناسایی حکمرانی خوب به بیان شاخص‌های آن پرداختند، تا ضمن شناسایی حکمرانی خوب، با استفاده از شاخص‌ها به اندازه گیری و سنجش آن در جوامع مختلف بپردازند. برای این منظور افراد، گروه‌ها و نهادهای بین‌المللی هر یک شاخص‌ها و ویژگی‌هایی برای حکمرانی خوب معرفی نموده‌اند از جمله هاتروشاه شاخص‌هایی مانند: مشارکت شهروندان، دولت محوری، توسعه اجتماعی و مدیریت اقتصادی را برای حکمرانی خوب معرفی نموده‌اند و معتقد‌ند که به هر میزان در دستیابی به ویژگی‌های معرفی شده موفقیت و توفیق حاصل شود، به حکمرانی خوب نزدیک می‌شود. در کل حکمرانی خوب با ویژگی‌هایی چون: مشارکت، حاکمیت قانون، شفافیت، پاسخگویی و مسئولیت پذیری، توجه به آرای عمومی و توافق جمعی (اجماع)، برابری، اثربخشی و کارآبی مطرح می‌شود.

الف) در نظرگرفتن تنوع میان افراد، بین سازمان‌ها و مدیریت نیروها و نهادهای منطقه‌ای و جهانی،

ب) پویایی محیط‌ها، فرآیندها، و تغییر تعاملات میان بازیگران و نهادها،

ج) عقلایی کردن نقش دولت،

د) تقویت افراد، ذی نفعان، شهروندان و جامعه مدنی و بخش خصوصی برای قبول نقش‌ها و مسئولیت‌های جدید،

ه) ایجاد هم افزایی بین حکمرانی رسمی و خودگردانی غیر رسمی،

و) ظرفیت سازی، شامل بهبود منابع انسانی، تقویت خط مشی و مدیریت مالی، و ایجاد و ارتقای شراکت در

زمینه رشد،

ز) کارساز اقتصادی و برابر در سطوح جهانی، منطقه‌ای، ملی و محلی.

در مقام بیان شاخص‌های حکمرانی خوب و علایم مشخصه آن می‌توان جدول زیر را ترسیم نمود:

ردیف	شاخص‌ها	نشانه‌ها
۱	حق اظهارنظر مردم و پاسخگویی بودن دولت	الف) تغییرمنظم دولتهای، ب) نظام حقوقی شفاف و عادلانه، ج) توزیع برابر فرصت‌های، د) میزان اطلاعات صاحبان کسب و کار
۲	ثبت سیاسی و عدم خشونت	الف) درگیری‌های اجتماعی و اعتراضات، ب) قطبی شدن طیف‌های سیاسی، ج) تنشهای قومی، د) کودتا و براندازی

(الف) کارآبی نهادهای دولتی، ب) توانایی دولت در اجرای برنامه‌ها، ج) کیفیت خدمات عمومی، د) سیاست گزاری به نفع کسب و کار	اثربخشی دولت	۳
(الف) مداخله دولت در اقتصاد، ب) کنترل قیمت‌ها و دستمزدها، ج) موانع تعرفه‌ای و غیر تعرفه‌ای، د) محدودیت‌های دولتی برای تأسیس بنگاهها	کیفیت مقررات یا بارمقررات	۴
(الف) اعتماد به نظام قضایی، ب) استقلال نظام قضایی، ج) کارآبی نیروهای امنیتی برای ایجاد امنیت، د) هزینه‌های تخلف، جرم و فساد در نظام بانکی	حاکمیت قانون	۵
(الف) فساد مقامات دولتی، ب) فساد مدیران ارشد، ج) فساد در خدمات عمومی، د) پرداخت رشوه	مبارزه با فساد	۶

۱-۵) مشارکت

منظور از مشارکت این است که مردم بتوانند با ابزارهایی نهادمند در اداره‌ی جامعه خود حداکثر مشارکت را داشته باشند. آزادی بیان و آزادی تشکیل حزب و مشارکت مدنی نهادمند از ویژگی‌های شاخص مشارکت می‌باشد. در شاخص مشارکت مردم از طریق نهادمند به تعیین سرنوشت سیاسی اجتماعی خود می‌پردازند.

۲-۵) حاکمیت قانون

در این شاخص وجود قانون منصف در جامعه مدنظر است یعنی قانونی که برآیند مشارکت نهادمند جامعه باشد برای تحقق این منظور بایستی دستگاه قضایی بی طرف و عاری از فساد و پلیس قانونمند و بی طرف وجود داشته باشد.

۳-۵) شفافیت

در این شاخص منظور وجود گردش آزاد و ارزان و قابل فهم در جامعه برای مردم است. در شاخص شفافیت آزادی رسانه‌ها باید وجود داشته باشد و اطلاعات رانتی و محدود نباشد.

۴-۵) پاسخگویی و مسؤولیت پذیری

یعنی نهادهای حکومتی در مقابل مطالبات مردم پاسخگو و مسأول باشند و به نیازهای مردم و درخواست‌های آنان توجه عملی نشان دهند.

۵-۵) اجماع سازی

يعنى تصميمات حكومت بایستى با توجه به منافع درازمدت مردم تهيه شود و از تصميمات شتا بزده باید خوددارى کرد و بایستى از تمام نظرات موافق و مخالف در تصميم سازى بهره برد تا اجماعى عمومى در بين گروهای سیاسی برای نيل به توسعه‌ی جامعه صورت گيرد. در اجماع سازى مشورت کردن با موافق و مخالف برای تدوين سياست‌ها مهم می‌باشد.

۵-۶) برابری

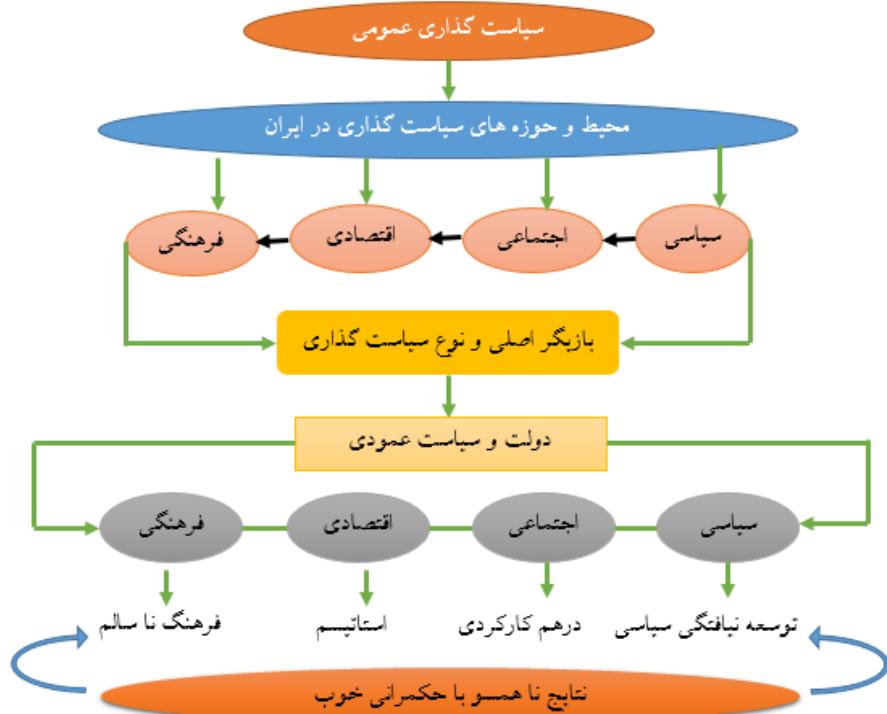
يعنى تمام افراد جامعه باید از فرصت‌های برابر بخوردار باشند و امکانات در جامعه بر اساس انصاف و شايستگى توزيع شود و دولت باید به توانمند سازی اقشار ضعيف در جامعه بپردازد و حمايت‌های لازم و توان بخش از اقشار ضعيف صورت گيرد.

۵-۷) كارايي و اثر بخشى

يعنى حكومت از توانابي توزيعي بالايي بر خوردار باشد و قانون‌هایي اثر بخش برای کارآمدی خدمات عمومي و در عين حال توجه به حفظ و تقويت محيط زیست تدوين نماید. وجود ديوان سالاري کارآمد در اين شاخص مهم می‌باشد.

۶) مدل مفهومي پژوهش

مدل سياستگذاري در ايران بيشتر با مدل نهادي نزديك است. آنچنانکه گفته شد مدل نهادي بر ساختار سازمانی دولت در تعريف و اجرای سياستگذاري تاكيد دارد. در ايران اعمال سياستگذاري به وسیله حاكمیت بيشتر در شخص پادشاه يا سلطان، حاكم يا شخص ولی فقيه تجلی یافته است. اين وضعیت ناشی از فرهنگ سياسي پدرسالار و الگوهای ویری است. برایند اجرایي سازی چنین مدلی در ايران منجر به حکمرانی خوب نمی‌شود.

۷) ارزیابی شاخصهای حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران

در یک نگاه کلی در ایران سیاستگذاری در چهار حوزه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و به شیوه عمودی صورت می‌گیرد. کارگزار اصلی سیاستگذاری در این چهار حوزه دولت است. به عبارت دیگر، دولت فعال مایشا و بازیگر اصلی امر سیاست گذاری است. برایند دخالت دولت در سیاستگذاری در حوزه سیاسی توسعه نیافتگی سیاسی، در حوزه اجتماعی درهم کار کردی، در حوزه اقتصادی استاتیسم یا انتاتیسم و فربگی دولت و ضعف بخش خصوصی و در حوزه فرهنگی تولید فرهنگ سیاسی ناسالم خواهد بود.

جدول وضعیت ایران در حکمرانی خوبی بر اساس آمار بانک جهانی

شاخصهای حکمرانی خوب	مشارکت	حکومت قانون	شفافیت	پاسخگویی و مسؤولیت پذیری	اجماع سازی	برابری	کارایی و اثربخشی
آمار بانک جهانی	۲۰/۴۸	۲۵/۹۶	۲۴/۲۵	۱۱/۳۳	۲۷/۲۴	۲۳/۲۶	۴۵/۶۷

۷-۱) ارزیابی شاخصه‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر مشارکت

در ایران به علت فقدان فرهنگ سیاسی مشارکتی، روندها و فرایندهای مشارکت بسیار ضعیف است. فرهنگ مشارکت فقط موسمی است و می‌توان آن در هنگام برگزاری انتخابات مشاهده کرد. فرهنگ مشارکت در ایران بیشتر تبعی و محدود است. دولت در آرایش و چینش نامزدها از طریق نظارت استصوابی دخالت می‌کند. همچنین ما در فرهنگ مشارکت شاهد شکاف جنسی و شکاف سنی هستیم. شکاف سنی به این معنی که زنان تابع همسران خود دست به انتخاب می‌زنند و استقلال رأی در انتخاب‌ها را ندارند. شکاف سنی همه جوانان انگیزه بیشتری نسبت به میان سالان و پیران در مشارکت را دارند. فقدان احزاب نهادینه شده نیز روندها و سمت گیری‌های مشارکت را به طرف مشارکت تبعی و محدود سوق می‌دهد. به این ترتیب در جمهوری اسلامی ایران شرکت در انتخابات و انداختن برگ رأی به صندوق رأی تنها نشانه فرهنگ مشارکتی است.

۷-۲) ارزیابی شاخصه‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر حاکمیت قانون

در جمهوری اسلامی ایران به رغم پذیرش تفکیک قوا ما شاهد در هم کار کردی سه قوا هستیم. کار کرد های سه قوا بر اساس اراده حاکمیت (دولت) اعمال و اجرا می‌شود. در وضعیت تداخل کارکردی استقلال قوا در تمثیل نظام سیاسی تقلیل می‌یابد. به این ترتیب دولت در وضع قانون، اجرای قانون و نظارت بر آن فعال مایشا است. به این ترتیب هنجاری که متسافنه در جامعه رو به افزایش است، قانون گریزی است تا قانون مداری. بخشی از روندهای قانون گریزی، ناشی از عدم اعتماد به نظام قضایی، است. به این معنی که نظام قضایی در اجرای قوانین تبعیض آمیز عمل می‌کند و برخی از ایت‌های ابزاری را از اجرای قانون معاف می‌دارد. هزینه‌های تخلف، جرم و فساد در نظام بانکی شاهدی بر این مدعاست. از سویی دولت بدون توجه به شرایط جامعه و امکان سنجی در خصوص اجرای یک قانون و اثرات آن بر جامعه اقدام به وضع یک قانون می‌نماید و از سوی دیگر شهروندانی که هنوز قانون در وجودشان نهادینه نشده و فشارهای مختلف از همه طرف به آنان فشار وارد کرده و با الگو قرار دادن طبقه حاکم سعی در یافتن مفری برای اجرای قوانین دارند. بحث دیگر، موضوع تقاضیر مختلف از قانون است که در این باره می‌توان به نظارت استصوابی اشاره کرد. در واقع تقاضیر مختلفی نیز که از قانون صورت می‌گیرد و کثرا توسط قضاط صورت می‌گیرد، خود نوعی قانون گریزی است تا قانونمداری.

۷-۳) ارزیابی شاخصهای حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با تاکید بر شفافیت

در جمهوری اسلامی ایران، شفافیت مصلحتی است. به این معنی که اگر شفافیت منجر به تقویت نظام سیاسی باشد، انگیزه برای شفافیت تقویت می‌شود. صدا و سیما و جراید دست راستی تربیون انعکاس شفافیت است. اما هنگامیکه شفافیت در جهت منافع نظام نباشد، سانسور جای شفافیت را می‌گیرد. به این ترتیب سانسور جای شفافیت را می‌گیرد. کارگزار و عامل اتخاذ چنین راهبردی حاکمیت است و روندهای آن بر اساس مصلحت اعمال می‌گردد. اما موضوع شفافیت داده‌ها و اطلاعات اقتصادی از مهم‌ترین و زیربنایی‌ترین موضوعات در اداره اقتصاد به شمار می‌رود و در غالب کشورهای دنیا بهویژه کشورهای توسعه‌یافته مساله شفافیت از اساسی‌ترین الزامات اقتصادی است. شفافیت لازمه تحول اقتصادی است. امروزه همه نهادهای بین‌المللی بر نقش شفافیت اقتصادی در پیشبرد اهداف اقتصادی نظامهای اقتصادی تاکید و این مؤلفه را عاملی مهم در زمینه‌سازی هر چه بیشتر رشد اقتصادی سالم و پایدار معرفی می‌کنند. متاسفانه نبود شفافیت، باعث بی انضباطی در اقتصاد ایران شده است. این بی انضباطی شامل بی انضباطی پولی که ما آن را در سیستم بانکی ملاحظه می‌کنیم، بی انضباطی مالی که آن را در سند بودجه می‌بینیم و بی انضباطی اداری است که آن را در سیستم اداری می‌بینیم. به جای آنکه مسابقه بگذاریم و افراد را جذب کنیم، افراد بی کفایت را وارد خدمات دولتی می‌کنیم. در حالی که همه جای دنیا از طریق مسابقه و آزمون بهترین فارغ‌التحصیلان دانشگاههای درجه یک را جذب دولت می‌کنند.

۷-۴) ارزیابی شاخصهای حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با تاکید بر پاسخگویی و مسئولیت پذیری

علی‌رغم تلاش در جهت تغییرات منظم عمل^ا تغییرات منظم و براساس نیازمندی‌های جامعه نبوده و بیشتر تداخل وظایف وغیرتخصصی کردن امور را موجب شده است و دولت تنها با جلب کردن نظر مردم به مسائل غیر ضروری سعی در کتمان معضلات دارد، اینکه هیچ مقامی خودرا ملزم به رفع مسائل مردم و بیان عملکرد خود نمی‌داند. از سوی دیگر، پیشرفت روزافزون سرمایه دارانی که به پشتونه ثروت خود و یا رابطه با سران کشور توانسته‌اند از امکانات بیشتری بهره گیرند و کفه ترازوی عدالت را به نفع خود سنگین‌تر کنند و نهایتاً شکاف عمیق طبقاتی، همگی نشانگر سیستمی غیر شفاف و ناعادلانه است. در راستای پاسخگویی باید سه نهاد دولتی، خصوصی و مردم در مقابل هم پاسخگو باشند، اما نهادهای خصوصی نیز تا وقتی کوچک هستند، تنها در برابر دولت پاسخگو هستند و مردم نیز به واسطه شهرهوندی ملزم به پاسخگویی هستند اما سایر روابط پاسخگویی وجود ندارد.

۷-۵) ارزیابی شاخصه‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر اجماع سازی
در ایران به جهت شرایط رانتی و موازی کاری و نفوذ نخبگان ابزاری در فرایندهای تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی فرایند امر اجماع کار مشکلی شده است. دولت عامدان و با تلقی کردن نخبگان فکری به عنوان نیروهای غیر خودی، قدرت مانتور نخبگان فکری را در فرایند تصمیم‌گیری را کاهش می‌دهد. در شرایط رانتی افراد بدون شایستگی و استحقاق به کار گرفته می‌شوند. نخبگان ابزاری نیز به جهت نزدیکی به چرخه قدرت خود را در تصمیم‌گیری‌های امور خطیر محق می‌بینند. این شرایط زمینه را برای اجماع سازی فراهم کرده است.

۷-۶) ارزیابی شاخصه‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر برابری
قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که ثمره انقلاب مردمی ایران با رهبری امام راحل (ره) است، به اشکال گوناگونی به حقوق اساسی مردم و ملت ایران اشاره کرده است. در بررسی قانون اساسی مشخص می‌شود، این قانون بر تعدادی اصول کلی و بنیادین استوار است که بر اساس آنها دیگر اصول و مفاد قانون نگاشته شده است. در فصل سوم قانون اساسی که به موضوع حقوق ملت اختصاص دارد، اولین اصل یعنی اصل نوزدهم قانون اساسی چنین بیان می‌کند: مردم ایران از هر قوم و قبیله‌ای که باشند از حقوق مساوی برخوردارند و رنگ و نژاد و زبان و مانند این‌ها سبب امتیاز نخواهد بود. همچنین در بند نهم از اصل سوم قانون اساسی بیان شده است: دولت جمهوری اسلامی ایران برای رسیدن به اهداف اصل دوم مکلف به رفع تبعیضات ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه در تمام زمینه‌های مادی و معنوی می‌باشد. در شرایط حاضر و به رغم نص قانون اساسی مبنی بر برابری متاسفانه مکانیسم‌های برخورد و مواجهه بر اساس برابری نیست و کسانی که به چرخه منظومه قدرت نزدیکترند از حاکمیت بهره بیشتری می‌برند.

۷-۷) ارزیابی شاخصه‌های حکمرانی خوب در جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر کارایی و اثر بخشی
واقعیت آن است که کارایی و اثر بخشی حاکمیت نتیجه مشارکت، حاکمیت قانون، شفافیت، پاسخگویی و مسئولیت پذیری، توجه به آرای عمومی و توافق جمعی (اجماع)، برابری است، لذا و از آنجاییکه در جمهوری اسلامی ایران هریک از این شاخصه‌های حکمرانی خوب با کار گزاری دولت با نقص مواجه است ما نمی‌ناید شاهد کارایی و اثر بخشی سازوکارهای امر اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی نظام سیاسی ائ حاکمیت باشیم.

نتیجه گیری

درک و شناخت عمیق مفهوم حکمرانی خوب، می‌تواند معیارهای ارزشمندی را فراهم کند که به دولتها و جوامع کمک کند تا درک بهتری از رابطه بین اشکال مختلف نهادی و راههای فراهم آوردن سلامت اجتماعی اقتصادی برای شهروندان به دست آورند. درک بهتر حکمرانی خوب می‌تواند یک نقشه راه یا مبنایی برای قضاوت در خصوص مفاهیمی چون: دموکراسی، حقوق بشر، پاسخگویی، مشارکت و حاکمیت قانون است و در عین حال چارچوبی به دست می‌دهد که همه این اهداف و ارزشها در یکجا جمع شوند و با ایجاد حداکثر همگرایی و همسویی، اهداف توسعه انسانی اعم از توسعه اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی با محوریت مردم، دنبال شود. در یک نگاه کلی در ایران سیاستگذاری در چهار حوزه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و به شیوه عمودی صورت می‌گیرد. کارگزار اصلی سیاستگذاری در این چهار حوزه دولت است. به عبارت دیگر، دولت فعال مایشا و بازیگر اصلی امر سیاست گذاری است. برایند دخالت دولت در سیاستگذاری در حوزه سیاسی توسعه نیافتگی سیاسی، در حوزه اجتماعی درهم کار کردی، در حوزه اقتصادی استراتیسم یا اثاثیسم و فربگی دولت و ضعف بخش خصوصی و در حوزه فرهنگی تولید فرهنگ سیاسی ناسالم خواهد بود.

فهرست منابع

الف) منابع فارسی

- ازغندی، علیرضا (۱۳۸۵). درآمدی بر جامعه شناسی معاصر ایران، تهران: نشر قومس.
- зорانی، سید محسن (۱۳۹۳). حکمرانی خوب در اندیشه سیاسی ایرانشهری، تهران: نشر ورسه.
- قشقایی نژاد، مرجان (۱۳۹۵). اصول حکمرانی خوب در ایران، تهران: نشر جنگل.
- مقداری، مهدی (۱۳۹۵). درآمدی بر حکمرانی خوب، تهران: نشر جنگل.
- ملک محمدی، حمید رضا (۱۳۹۴). مبانی و اصول سیاست گذاری عمومی، تهران: نشر سمت.
- وحید، مجید (۱۳۹۵). سیاستگذاری عمومی، تهران: نشر میزان.

<http://www.doingbusiness.org/rankings>